

Lustens stränder

Morgongåvan. Den tredje verkligheten kryper runt hörnet. Fångar upp mitt intresse för den försvunna fjärilen som sakta men tålmodigt drar sig tillbaka i sitt snövita snäckskal. Vintern inom mig stilla pyr. Medan höstens vemod lockar ut mina säsonger av tindrande glitternova. Blunda du koltrast av rökkvarts. Jag känner igen ditt frusna väsen, vars skugga sakta smälter. Sorgen och minnen blockeras av tablettornas morgondag. Men hemligheten aldrig riktigt suddas bort, fastän lustens stränder sällan ebbar ut. Förundrad över vindens purpurlila ångest, motvilligt jag dras med. Men även vinden vänder och närheten som är din och jag känner mig hel igen. Den tusende hyacinten, jag förnimmer hennes toppdoft. Mina tankar färdas över vilsen horisont och dess vidsträckta skönhet du vackra sidensvans. Försöker andas in gryningsljusets lugn, men förvandlas snart till skymningsljusets stillhet. Vilket i sig bottnar i ett hav där myskoxen tryggt betar. Vilsna drömtydningar kysser bort tvivlets dagg. Ljummen nästan sval skönhet hos enkelbeckasinen gör att det trasiga inom mig, gör mig hel. Iallafall vill jag tro det. Gammelrosa trovärdighet blingar till och jag känner hennes väsen av havssköldpaddans lugna framfart. Hjärtat slår ikapp med höstens lövhögar. Dess krispiga frasiga läte gör mig ung igen. Jag står emot tanken att göra lövänglar. Men tanken älskar idéen. Frusna vildrosor tinar upp i min trädgård av krossad snäckskal. Månkenet blundar och så även jag. När jag åter tittar igen möter jag våren. I det ide jag legat i måste varit kärleksfullt. För jag har äntligen hittat hem.

Ett hem där alla årstider grönskar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Black raven med Poeter.se id #97486 innehar upphovsrätten